

Наташа Ставрева, магистър, педагог с 22-годишна практика – преподавател по английски език, Аура-Сома хромотерапевт с 18-годишна практика у нас и в чужбина и преподавател към Международната академия по цветови технологии за наука и изкуство

Работата ми като преподавател, от една страна и от друга – като хромотерапевт, през последните години все по-често ме среща с деца, чиито характеристики отчетливо съвпадат с изложените в книгите “Децата на новото холядолетие” от Каролина Хеенкамп. Богатият ми на наблюдения в това отношение опит ми позволява да твърдя, че тези “нови деца” са действително различни – те не са по-умни, “по-добри”, по-щастливи, с повече творчески заложби и т. н. от останалите, но са други. Тяхната другост им пречи да постигнат равновесие със заобикалящото ги и ако възрастните не ги направляват умело и с любов, съществува опасност в най-лекия случай да не разгърнат своя потенциал, а в един по-краен вариант – сериозно да се разболеят.

Твърде малко родители и възпитатели разбират спецификите на малките индиго (не само техните характери и реакции, но и цялостното им световъзприемане). Не се досещат, че към тях не може и не бива да се подхожда със старите поведенчески модели, със средствата на все още широкопрактикуваната у нас “черна педагогика”, нито – посредством легално изписвани транквиланти и пр.

Много книги са написани за психиката и възпитанието на децата. Тези ни казват нещо ново, защото третират едно съвършено ново явление. То нахлува в живота със своите противоречия и още неизследвани страни, но е такава, каквото е. Наблюдава се вече достатъчно дълго, така че семейството и училището следва да се запознаят с него с цялата сериозност на основополагащи институции.

Книгите излагат възможно най-пълната информация, с която се разполага засега в света. Тя ни подсеща да не гледаме на човешката същност като на статичен и непроменяем модел. Обществото по принцип вярва в еволюцията, но само в минало време. Мисълта, че в нашия свят може да се наблюдава някаква промяна в човешкия ум и емоционалност – нещо, което ни демонстрират нашите деца – по-скоро го тревожи и то предпочита да не й

отделя внимание. Същевременно напоследък са регистрирани като наркозависими 10-11-годишни момчета и момичета.

На различни места по света отчитането на явлението “индигови деца” е последвано вече и от конкретни действия. През 1999 г. в САЩ стартира специална програма за изследване способностите и поведението на такива деца. Сега вече знаем за разработването и внедряването на подобни проекти в Швейцария, Австрия и Белгия. Моя колежка, Аура-Соба хромотерапевт (каквато е и самата Каролина Хеенкамп) от Виена, започна на времето обучението си в Академията в Англия в отчаяните си опити да разбере двете си индигови момчета и да им помогне. При последната ни среща преди около две години Моника сподели положителните промени в Австрия в резултат на регистрирането и разгласяването на “проблема индиго”. Друга наша колежка, Рики Хилдър от Австралия, се посвети на работата с децата и изследва в частност и този феномен в рамките на експериментална програма в държавни и католически училища в Австралия, Япония и впоследствие – в САЩ.

Резултатите от това мащабно проучване тя събра и публикува в книгата си “Детска палитра. Да изградим по-добри взаимоотношения с децата”, която даде нова перспектива на обществото да не дели децата, да осъзнае стойността на всяко дете, ценността и уникалността на всеки детски живот. Рики Хилдър призовава към създаването на среда, която да оценява и насърчава различността на малките, а не – да я отхвърля. Тази среда следва да се осигури най-напред у дома и в училище, разпростирайки се полека и превръщайки целия свят в място на свободно развитие и израстване.

Децата са нашата надежда за бъдещето, те са нашето бъдеще. Запознаването с книгите на Каролина Хеенкамп би било първата стъпка към по-различен живот за българските родители и деца, както и за всички специалисти от съответните институции, работещи по проблемите им. Те, както и цялото ни общество, са в правото си да очакват, че върху възникването и присъствието на всяко ново явление в живота ни ще бъде хвърлена светлина. Така или иначе процесът на цялостна преориентация и промяна на парадигмите на глобално ниво не може да бъде спрял.

Смятам двете томчета на “Децата на новото хилядолетие” за много навременни и крайно необходими и приветствам избора на издателство “Аквариус”.

Д-р Тодор Господинов, лекар с 10-годишен болничен стаж, психотерапевт, практикуващ от 17 години терапията на д-р Бах с цветове на лечебни растения, която е ориентирана към хармонизиране на душевния живот

Книгата “Децата на новото хилядолетие” (първа и втора част) е така необходима в работата на психотерапевта, на педагога, толкова навременна за родителите и за широката общественост у нас! Важно е повече хора да научат за явлението “индигови деца”, за да имаме всички по-адекватни реакции при срещата си с него.

В моята работа често съм се срещал с деца, които са различни и не са реагирани на конвенционални терапии. Към тях се е подхождало с неразбиране и вместо да се решават, проблемите им често са били усложнявани.

Нашият свят като че ли е доста студен и неприветлив за чувствителни и раними деца. Ние нямаме нужната готовност да ги разберем и да се съобразим с посланието, което ни носят. По-лесно, но и по-безотговорно е да подхождаме към тях с желание да ги променяме, за да ги нагодим към нашите представи за норма. Значително по-трудно е да се опитаме да ги разберем, но само такъв подход, както и подкрепата, която ще им окажем, ще ни направят по-добри и истински хора и ще ни дадат възможност да изградим един истински човешки свят.

В нашето забързано време все повече хора имат душевни проблеми. Най-уязвими все пак са децата. Но те често проявяват и учудваща сила и издръжливост при трудните условия на живот в обществото ни. Това обаче не ги прави по-малко раними, защото са крехки, просто деца, и респективно се нуждаят от любов и разбиране.

В това отношение книгите на Каролина Хеенкамп могат значително да ни улеснят. Написани на достъпен език и придружени с тестове и множество предложения и упражнения, те ни дават възможност лесно да се ориентираме в избора на подход към децата.

Преходът, който изживяваме, е част от един глобален процес на преустройство на целия свят. Една епоха си отива, за да отстъпи място на друга. И това е един сложен процес, който се отразява на човешкото съзнание. Това е процес, който доста сериозно засяга и нашето общество. Книгите “Децата на новото хилядолетие” ни носят отговори на въпроси, които често си задаваме. Те ни

внушават да се замислим за необходимостта от разчупване на закостенели модели в личен план, както и ни помагат да бъдем по-подготвени за интегрирането на обективно протичащите трансформации.

Децата-индиго са около нас и не са “проблем”, а са носители на решения за нашите проблеми. Ето защо е важно тези книги да достигнат до повече хора, за да приемем по позитивен начин новото, което идва с децата, и да откликнем с готовност сами да се променяме в този толкова динамично променящ се свят. Това са книги за бъдещето, което ни очаква. Ето защо те са навременни и необходими в настоящия момент от развитието на нашето общество.